

“ଆଲ୍ଲହ୍ ଅଥୋରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱ ପତିତ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସନ୍ତାନର ସମ୍ପୃତିକୁ ଜାଗ୍ରତ ରଖି ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଳାଅ ”

ଆଜି ସବୁ ପିଲା ସ୍ନେହର ଲହଡ଼ି ଭିତରେ ବୁଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବିଶେଷ କରି ବର୍ତ୍ତମାନାବଦ୍ଧତାକୁ ସମ୍ପୃତି ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ରହିଛି । ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏବେ ପରମ୍ପରାଧର୍ମ ଯାକାର ପାଳନା ପାଳିବା ରତନମାନେ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଷ୍ଣୁକତ ପାଳନା ପାଉଥିବା ରତନମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରର ସମ୍ପୃତିର ମାଳାଗୁଡ଼ିକ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦିଲ୍ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତରରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସମ୍ପୃତିର ଛବି ଦେଖାଯାଉଛି ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଭରା ସମ୍ପୃତି ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଦିଲ୍ରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସ୍ନେହ ଭରା ଗୀତ ବାଜିବାରେ ଲାଗିଛି - “ମେରା ବାବା” ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ଦିଲ୍ରେ ବାଜୁଛି - “ମେରେ ମିଠେ ମିଠେ ବଚ୍ଚେ” । ତେବେ ଏହି ଅନବରତ ଭାବରେ ଆପେ ଆପେ ବାଜୁଥିବା ଗୀତ କେତେ ପରିଷ୍ଟ ଅଟେ? ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପୃତିର ପ୍ରତିଦାନରେ ପଦ୍ମଗୁଣା ସ୍ନେହଭରା ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ପରମ୍ପରାଧର୍ମ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଦେଶ ଭିତରେ ଏବଂ ବିଦେଶରେ ପିଲାମାନେ ସ୍ନେହର ସାଗରରେ ଲବଲୀନ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ପୃତି ଦିବସ ବିଶେଷ କରି ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସମରଥ କରିବାର ଦିବସ । ଆଜିର ଦିନରେ ବର୍ତ୍ତମାନାବଦ୍ଧତା ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କର ରାଜସ୍ୱାଭିଷେକର ଦିବସ । ଏହି ଦିନ ବର୍ତ୍ତମାନାବଦ୍ଧତା ନିମିତ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱ ସେବାର ଦାୟିତ୍ୱର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଥିଲେ । ଏହିଦିନଠାରୁ ନିଜେ ଅଜଣା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାକାର ରୂପରେ ନିମିତ୍ତ କରିବାର ସମ୍ପୃତି ରୂପୀ ତିଳକ ଦେଇଥିଲେ । ନିଜ ସମାନ ଅବିଷ୍ଣୁକତ ଫରିସ୍ତା ସ୍ୱରୂପ ହେବାର ବା ଆଲୋକର ପ୍ରକାଶମୟ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଥିଲେ । ନିଜେ କରାବନହାର ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପତା ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କରନହାର ଅର୍ଥାତ୍ କରମକରୂପତା କରିଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଦିବସକୁ ସମ୍ପୃତି ଦିବସ ତଥା ସମରଥୀ ଦିବସ କୁହାଯାଉଛି । କେବଳ ସମ୍ପୃତି ନୁହେଁ, ସମ୍ପୃତି ସହିତ ସର୍ବ ସମରଥୀ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବରଦାନ ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସର୍ବସମ୍ପୃତି ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱରୂପ ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଶକ୍ତିବାନ ନୁହେଁ, ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ । ତେଣୁ ଏହି ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ବରଦାନ ରୂପରେ ମିଳିଛି । ଦିବସ ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରକେ ବାପଦାଦା ବରଦାନ ଦେଇଆଥାନ୍ତି - ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଭବ! ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ୍ମ ଦିବସର ବରଦାନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ବରଦାନ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ତେବେ ଏହି ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସନ୍ତାନକୁ ବରଦାନ ରୂପରେ ମିଳିଛି କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାରେ ପିଲାମାନେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ସର୍ବଶକ୍ତିର ବରଦାନକୁ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବ । ଯଦି ବରଦାତାଙ୍କର ବରଦାନର ସମ୍ପୃତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ ସମୟ ଅନୁସାରେ କୌଣସି ବି ଶକ୍ତିକୁ ଆଦେଶ ଦେବ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତି ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ଯଦି ବରଦାନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଏବଂ ମାଲିକ ପଣିଆର ସମ୍ପୃତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ ତୁମେ ଆଦେଶ ଦେବ ଏବଂ କୌଣସି ଶକ୍ତି ସମୟ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନ ଆସିବ, ଏଭଳି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ମାଲିକ ପଣିଆର ଏବଂ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନର ସର୍ତ୍ତ ଉପରେ ସେଟ୍ ହୋଇଥିବା ଦରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ଆସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ଦରକାର । କାରଣ ଆସନ ଉପରେ ବସି ନଥିବା ଅଧିକାରୀର ଆଦେଶକୁ କେହି ମାନନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେବେକି ତୁମେମାନେ କହୁଛ ବାବା - ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ ଆପଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଜୁର ହାଜିର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ହଜୁର ଯଦି ହାଜିର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ହାଜିର ନ ହେବେ! କେବଳ ବିଧିପୁରବକ ଏବଂ ମାଲିକ ପଣିଆର ଅଧିକାର ପୁରବକ ଆଦେଶ ଦିଅ । ଏହି ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସଂଗମସ୍ତରରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ବିଶେଷ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ କାହା ପାଇଁ ଆସିବ? ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଅଧିକାରର ସହିତ ସମ୍ପୃତି ସ୍ୱରୂପ ଆସନ ଉପରେ ବସି ଆଦେଶ ଦିଅ, ମେହନତ କାହିଁକି କରୁଛ, କେବଳ ଆଦେଶ ଦିଅ । ଆଲ୍ଲହ୍ ଅଥୋରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱ ପତି ଶିବବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସନ୍ତାନ ଅଟ, ଏହି ସମ୍ପୃତିର ନିଶା ସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ରହିବା ଦରକାର ।

ଏବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର - ମୁଁ ବିଶ୍ୱପତି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ପିତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା, ଏହି ସମ୍ପୃତି ସ୍ୱରୂପ ଭାବରେ ରହୁଛି ତ? ସର୍ବଦା ରହୁଛି ନା କେବେ କେବେ ରହୁଛି? ଆଜିକାଲି ତ ଅଧିକାର ନେବା ପାଇଁ ହିଁ ଲଢ଼େଇ ଝଗଡ଼ା ଲାଗିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା ଅଧିକାର, ପରମାତ୍ମା ଅଥୋରିଟୀ ଜନ୍ମଠାରୁ ହିଁ ମିଳିଯାଇଛି । ତେଣୁ ନିଜର ଅଧିକାରର ସମରଥୀରେ ରୁହ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସମରଥ ସ୍ଥିତିରେ ରୁହ ଏବଂ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମରଥୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଅ । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ସମରଥୀର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଭିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ଼ ମୂର୍ତ୍ତି ନିକଟରେ ମାଗିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି

। ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି “ହେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ଶକ୍ତି ଦିଅ, ସମସ୍ତୀ ଦିଅ” ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ପୁରତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ - ଯାହାର ସଂକେତ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ ବିତିଯାଉଛି । ଯେପରି ବିଦୁଳୀର କନେକ୍‌ଗନ ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଲୁହ ରହିଥିବ ବା କେଉଁଠି ଟିକିଏ ଲିକେନ୍ ଥିବ ତେବେ ଲାଇଟ୍ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜଳିବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଏହି ବ୍ୟୟରେ ଲିକେନ୍ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସଦାକାଳର ସମୃଦ୍ଧି ସଂରୁପ ହେବା ପାଇଁ ହେଉ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଇଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟୟକୁ ବେଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ସଞ୍ଚୟ କରିବାର ଯୋଜନା କର । ଏହାର ଶତକଡ଼ା ବାହାର କର - ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଇଷ୍ଟ କେତେ ହେଲା ଏବଂ ବେଷ୍ଟ କେତେ ହେଲା? ଯଦି ଧରିନିଅ ୪୦ ପୁରତିଶତ ବା ୨୦ ପୁରତିଶତ ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ ଚାଲିଯାଉଛି ତେବେ ତାକୁ ସଞ୍ଚୟ କର । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଅଳ୍ପ କିଛି ତ ବ୍ୟୟରେ ଯାଇଛି, ବାକି ସାରା ଦିନ ତ ଠିକ୍ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ନଷ୍ଟ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ବହୁତ ସମୟର ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବା ସଂଭାବନା ଶେଷ ସମୟରେ ତୁମକୁ ଧୋକା ଦେଇଦେବ ଏବଂ ଯଦି ପାଇବାରେ କରମାନଙ୍କରେ ଆସିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବରଣ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । ଯେପରି ବରହମାବାବା ଆଦି ସମୟରେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ପୁରତିଦିନ ରାତିରେ ଦରବାର ଲଗାଉଥିଲେ, କାହାର ଦରବାର? ପିଲାମାନଙ୍କର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ନିଜର କରମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ହିଁ ଦରବାର ଲଗାଉଥିଲେ । ଆଦେଶ ଦେଉଥିଲେ - ହେ ମନ ରୂପୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ତୁମର ଏହି ଚାଲିଚଳନ ଆଦୌ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ତେଣୁ ତୁମେ ମୋ’ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଚାଲ । ହେ ସଂସ୍କାର ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲ । ହଲଚଳ କାହିଁକି ହେଉଛି? କାରଣ ଶୁଣାଅ ଏବଂ ନିବାରଣ କର । ଏହିଭଳି ପୁରତିଦିନ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଦରବାର ଲଗାଉଥିଲେ । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରତିଦିନ ନିଜର ସଂରାଜ୍ୟର ଦରବାର ଲଗାଅ । କେତେକ ପିଲା ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମିଠା ମିଠା ବାରୁତତାଳାପ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ବାରୁତତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି, କହିବୁ ତାହା କ’ଣ? କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଆମର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଚିତ୍ତ ଦେଖାଅ, ଆମେ କ’ଣ ହେବୁ? ଯେପରି ଆଦି ଚନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ମନେ ଥିବ ଯେ ଜଗଦମ୍ବା ମା’ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ନିଜର ଚିତ୍ତ ମାଗୁଥିଲେ । ମମମା ଆପଣ ଆମକୁ ଆମର ଚିତ୍ତ ଦେଖାଅ, ଆମେ କିପରି ଅଛୁ । ସେହିପରି ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ କଥାବାରତ୍ତା ଆଳରେ ନିଜର ଚିତ୍ତ ମାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଇଚ୍ଛା ହେଉଥିବ ଯେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଆମର ଚିତ୍ତ ମିଳି ଗଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି - ବାପଦାଦା ପୁରତିଦିନ ସନ୍ତାନକୁ ଗୋଟିଏ ବିଚିତ୍ର ଦରପଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହି ଦରପଣଟି କ’ଣ ନାହିଁ? ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ ତୁମେମାନେ ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ନା! କ’ଣ ଅଟ ତ? ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଯଦି ଅଟ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ତ? ଆରୁ - କେହି କେହି ହାତ ଉଠାଉ ନାହାନ୍ତି । କ’ଣ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଅଟ କି? ଆରୁ - ତେବେ ସମସ୍ତେ ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ । ଅଭିନନ୍ଦନ । ତେବେ ଏହି ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାର ଚାରଟି ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତ ପଦର ଚେହେରା ଦେଖାଇବାର ଦରପଣ ଅଟେ । ଏହି ଦରପଣ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିଛି ନା? ଦରପଣ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ ନା? ଦରପଣରେ ସେଭଳି କୌଣସି କଳାଦାଗ ତ ଲାଗି ନାହିଁ ନା? ଆରୁ - କଳାଦାଗ ତ ନଥିବ କିନ୍ତୁ କେବେ କେବେ ଗରମ ପାଣିରୁ ଯେପରି କୁହୁଡ଼ି ଭଳି ବା ବାଷ୍ପ ବାହାରିଥାଏ ସେହିପରି ବାଷ୍ପର ଦାଗ ମଧ୍ୟ ଦରପଣରେ ଲାଗି ଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ କୁହୁଡ଼ି ଭଳି ଦାଗ ମଧ୍ୟ ଦରପଣକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦିଏ ଯାହାକି ସେଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଗାଧେଇବା ସମୟରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନୁଭବ ଥିବ ନା । ତେବେ ସେହିଭଳି ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ତୁମ ଆୟତ୍ତରେ ନାହିଁ ତେବେ, ଏମିତି ତ ଆୟତ୍ତରେ ରହୁଛି କିନ୍ତୁ କେବେ କେବେ ରହୁ ନାହିଁ, ଧରିନିଅ କୌଣସି ବି କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଚାହେଁ ଆଖି ହେଉ, କାନ ହେଉ, ପାଦ ହେଉ କାହିଁକି ନା ପାଦ ମଧ୍ୟ କେବେ କେବେ ଖରାପ ସଂଗ ଆତକୁ ଚାଲିଯାଏ । ତେବେ ପାଦ ମଧ୍ୟ ଆୟତ୍ତରେ ରହିଲା ନାହିଁ ନା । କୁହାଗରେ ବସି ରାମାୟଣ, ଭାଗବତ ଭଳି ଓଲଟା କଥା ଶୁଣିବେ, ଠିକ୍ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ କୌଣସି ବି କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ସଂକଳ୍ପ, ସମସ୍ତ ସହିତ ଯଦି ଆୟତ୍ତରେ ନାହିଁ ତେବେ ଏହିଥିରୁ ହିଁ ଚେକ୍ କର ଯେ ସଂରାଜ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାରେ ଯଦି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କ’ଣ କରିବ! ତେଣୁ ରାଜା କିପରି ହେବ? ସେଠାରେ ତ ସବୁ କିଛି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲିବ ନା! ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି, ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ସବୁ କିଛି ସଂଗ୍ରହ ହିଁ ସଂଗ୍ରହମୁଗର ପୁରୁଷାର୍ଥର ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୂପରେ ରହିବ ତେଣୁ ସଂଗ୍ରହମୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯଦି ନିଜର କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ବା ଶାସନ କରିବାରେ ଶକ୍ତି କମ୍ ରହିବ ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ କର୍ମୀ ରହିଲେ ପ୍ରାରବ୍ଧ କ’ଣ ମିଳିବ? ହିସାବ କରିବାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଚତୁର ଅଟ ନା! ତେଣୁ ଏହି ଦରପଣରେ ହିଁ ନିଜର ଚେହେରାକୁ ଦେଖ । ରାଜା ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି, ନା ରାଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି, ନା ରାଜକୀୟ ପୁରଜା ଭଳି, ନା ସାଧା ପୁରଜା ଭଳି ଚେହେରା ଦେଖାଯାଉଛି? କେଉଁ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି? ତେଣୁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ର ମିଳିଗଲା ନା, ଏହି ଚିତ୍ରରୁ ହିଁ ଚେକ୍ କରିନିଅ । ପୁରତିଦିନ ଚେକ୍ କର କାହିଁକି ନା ବହୁତ କାଳର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ହିଁ ବହୁତ କାଳର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଭାରୁଥିବ ଯେ ଅନ୍ତତମ ସମୟରେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ତ ନିର୍ଗତ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତତମ ସମୟରେ ଯଦି ବି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବ ତେବେ ତାହା ଅଳ୍ପ ସମୟର ହେଲା ନା ବହୁତ କାଳର ହେଲା? ଏହାକୁ ବହୁତ କାଳର ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ! ତେଣୁ ୨୧ ଜନମ ପରମ୍ପରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା ଦରକାର, ଯଦିଓ ସିଂହାସନ ଉପରେ ନ ବସ କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତ ହେବା ଦରକାର । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସମୟ ପରମ୍ପରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ବହୁତ କାଳର ପୁରୁଷାର୍ଥର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ବେପରୁଆ ହୁଅ ନାହିଁ । ଏବେ ତ ବିନାଶର କୌଣସି ତିଥି-ତାରିଖ ନିଧାରଣ ହୋଇ ନାହିଁ । କେହି ନାଶନାହାନ୍ତି ଆଠ ବର୍ଷ ଅଛି କି ୧୦ ବର୍ଷ ଅଛି । ଏହା ତ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଗାମୀ ସମୟରେ ହୋଇଯିବୁ - ଏଭଳି ଭାବ

ନାହିଁ । ବିଗ୍ଠର ଅନତିମ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଭାବିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ଜନ୍ମର ଅନତିମ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର । କ'ଣ ତୁମର କୌଣସି ତାରିଖ ନିଧାରଣ ଅଛି କି? କାହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କି, ଅମୃତ ତାରିଖରେ ମୋ'ର ମୃତ୍ୟୁ ହେବାର ଅଛି? କେହି ଜାଣିଛ କି? ନୁହେଁ ନା! ବିଗ୍ଠର ଅନତି ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ଏବଂ ଯଥା ସମୟରେ ହିଁ ହେବ କିନ୍ତୁ ବିଗ୍ଠର ଅନତି ସମସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ଅନତି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ଏବଂ ଜଗଦମ୍ବାଞ୍ଜର ସ୍ଵଳୋଚନକୁ ମନେ ପକାଅ । ତାହା କ'ଣ ଥିଲା! ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ଅନତିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବୋଲି ଭାବ । ଯାହା ବି ହେବ ଅଚାନକ ହିଁ ହେବ । ଏହାର ତିଥି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ । ନା ବିଗ୍ଠର, ନା ତୁମର ଅନତିମ ଘଟଣ । ସବୁ ଖେଳ ଅଚାନକ ହିଁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଦରବାର ଲଗାଅ । ହେ ରାଜାମାନେ, ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ରାଜାମାନେ ନିଜର ଦରବାର ଲଗାଅ । କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଳାଅ, କାହିଁକି ନା ଭବିଷ୍ୟତର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେଠାରେ ସବୁ କିଛି ବିଧି ମୁତାବକ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧାଳିତ ଭାବରେ ଚାଲିବ । ସବୁ କିଛି ଆପେ ଆପେ ହେବ । ଲଭ୍ ଅରଥାତ୍ ସ୍ଵନେହ ଏବଂ ଲ ଅରଥାତ୍ ନିୟମ ବା ମର୍ୟ୍ୟାଦାର ସନ୍ତୁଳନ ରହିବ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ଚାଲିବ । ରାଜା କୌଣସି ନିୟମ ଜାରି କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ହିଁ ନିୟମ ଅଟେ । ଆଦିକାଳି ଯେପରି ନିୟମ ଜାରି କରାଯାଉଛି ସେପରି ନୁହେଁ । ଆଦିକାଳି ତ ପୋଲିସ୍ ବାଲା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଦେଉଛି, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ଆଇନ୍ ସହିତ ସ୍ଵନେହ ପ୍ଵାସରର ସନ୍ତୁଳନ ରହିବ ।

ତେଣୁ ଏବେ ଅଲମାଇଟୀ ଅଥୋରିଟୀ ଅରଥାତ୍ ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନର ସିଟ୍ ଉପରେ ସେଟ୍ ରୁହ, ତାହା ହେଲେ ଏହି କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାନେ, ସର୍ବଶକ୍ତି, ସର୍ବଗୁଣ ସହିତ ସମସ୍ତେ ତୁମ ନିକଟରେ ଜୀ ହଜୁର, ଜୀ ହାଜିର କରିବେ । କେବେ ଧୋକା ଦେବେ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଜୀ ହାଜିର କହିବେ । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ଆଗାମୀ ସମ୍ପ୍ରତି ଦିବସରେ କେଉଁ ସମାରୋହ ପାଳନ କରିବ? ଏବେ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୋନ୍‌ବାଲା ସମାରୋହ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ସମ୍ପାନ ସମାରୋହ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପାଳନ କରିନେଲ । ଏବେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପର ଏବଂ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସଫଳତାର ସମାରୋହ ପାଳନ କର, ବ୍ୟସ୍ତକୁ ସମାପ୍ତ କର କାହିଁକି ନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଫଳତାପୁରତ ହେବା ଆଧାରରେ ହିଁ ଅନୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତମ ତୃପ୍ତିର ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଚାରିଆଡେ ନିରାଶା ଶୁଭ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳି ଉଠିବ । ଯେତେବେଳେ କାହାକୁ କୌଣସି ସଫଳତା ମିଳିଯାଏ ସେତେବେଳେ ଦୀପ ଜଳାଇ ଆଆନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ଏବେ ସାରା ବିଗ୍ଠରେ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳାଅ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଭିତରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ନିରାଶା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି ନା, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ସମାନେ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି, ଅଗାନ୍ତିରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ହେ ଅବିନାଶୀ ଦୀପମାନେ, ଏବେ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳାଇ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କର । ପ୍ରଥମେ ସ୍ଵ ଅରଥାତ୍ ନିଜ ଭିତରେ ଜଳାଅ, ତା'ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତର ଜଳାଅ । ଶୁଣିଲ ତ!

ବାକି ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଵନେହକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ସ୍ଵନେହର ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଭଲ ନମ୍ବର ରଖିଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନେ ଏତେ ମେହନତ କରି ଏଠାରେ କାହିଁକି ପହଞ୍ଚିଛ, ତୁମକୁ ଏଠାକୁ କିଏ ଆଣିଛି? ଗ୍ରେନ୍ ଆଣିଛି ନା ପୁଲେନ୍ ଆଣିଛି ନା ସ୍ଵନେହ ଆଣିଛି? ସ୍ଵନେହର ବିମାନରେ ବସି ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ତେଣୁ ସ୍ଵନେହରେ ତ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ହୋଇଯାଇଛ ନା । ଏବେ ତ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନର ଉପାଧିରେ ସମସ୍ତେ ମାଷ୍ଟର ଅଟ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ପାସ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାହା ହେଲେ ପ୍ରକୃତି, ମାୟା ଏବଂ ସଂସ୍କାର ସମସ୍ତେ କିଛି ତୁମର ଦାସୀ ହୋଇ ଯିବେ । ସବୁ ସମୟରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିବେ - ହେ ମାଲିକ, ଆମକୁ କେଉଁ ନିରୁଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛ ଦିଅ! ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ହୋଇ ଭିତରେ ଭିତରେ ଏଭଳି ସୂକ୍ଷ୍ମ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିବେ ଯାହାକି କେହି ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ସେ କେବେ ସମ୍ପଦନ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପକ୍ଷୀ ହଜିଗଲା, ପଞ୍ଜୁରୀ ଖୋଲିଗଲା । ସାକାର ଦୁନିଆର ହିସାବ-କିତାବ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସାକାର ଶରୀର ରୂପୀ ପଞ୍ଜୁରୀ ଖୋଲିଗଲା ଏବଂ ଆତ୍ମା ପକ୍ଷୀ ଭଜିଗଲା । ଏବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସ୍ଵନେହ ପ୍ଵାସରରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଆସ, ଏବେ ଏବେ ଆସ - ଏହିଭଳି ଆବାହନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତେଣୁ ତ ମିଳିଯାଇଛି ନା! ବାସ୍ - ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଏହି ଭୁଲି କର, ଏବେ ଏବେ ହିଁ କର । ପ୍ରଥମେ ସବୁ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କର । ଏହିଭଳି ଭୁଲି କର । ଓହୋ ବାବା, ମିଠା ବାବା, ପ୍ଵାସରା ବାବା, ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ଅବ୍ୟକ୍ତ ରୂପଧାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେବୁ ଏବଂ ଏବେ ଏବେ ହିଁ ହେବୁ” (ବାପଦାଦା ଭୁଲି କରାଇଲେ)

ଆରକ୍ଷା - ଚାରିଆଡର ସ୍ଵନେହୀ ତଥା ସମର୍ଥ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଚାରିଆଡର ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତଥା ବିଗ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଚାରିଆଡର ମାଷ୍ଟର ଅଲମାଇଟୀ ଅଥୋରିଟୀର ଆସନ ଉପରେ ସଥିତ ରହୁଥିବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ମାଲିକ ହୋଇ ପ୍ରକୃତିକୁ ନିଜର ସଂସ୍କାରକୁ, ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ଏବଂ ସର୍ବଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଥିବା ବିଗ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଜୀ ସମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ, ସମ୍ପଦନତାକୁ ସମୀପକୁ ଆଣୁଥିବା ଦେଶ ବିଦେଶର ସବୁ ସ୍ଵାଧୀନ କୋଶ-ଅନୁକୋଶରୁ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ଵନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କାରେ ।

ଏବେ ଏବେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି କିଏ ମନେ ପଡ଼ୁଥିବ? ପ୍ରିୟ କନ୍ୟା ଜନକ ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ସିଏ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଖବର ପଠାଇଥିଲା ଯେ ମୁଁ ସଭାରେ ନିଶ୍ଚିତ ହାଜର ହେବି । ତେଣୁ ଚାହେଁ ଲଣ୍ଡନ ହେଉ ବା ଆମେରିକା ହେଉ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ହେଉ, ଆଫ୍ରିକା ହେଉ, ଏସିଆ ହେଉ ବା ଭାରତ ହେଉ, ସବୁ ଦେଶର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଣ ଜଣଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ବିଶେଷତା ସହିତ ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ସମମୁଖରେ ସ୍ୱାଦପ୍ତସ୍ୱାର ମିଳିଯାଉଛି ନା! ଆର୍ଛ୍ଛା!

ଆଜି ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ବାପଦାଦା ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଆଗ ଧାତିରେ ବସୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ମଧୁବନ ବାଲା ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଅ । ମଧୁବନ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଭୁଜା ଅଟ । ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଉତ୍ସାହର ଭାଗ୍ୟସ୍ୱ ସୁକ୍ଷ୍ମରେ ତ ମିଳିଯାଉଛି, କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ରହୁଛନ୍ତି ପାଣ୍ଡବ ଭବନରେ, ମଧୁବନରେ, ଗାନ୍ଧିବନରେ କିନ୍ତୁ ମିଶିବାକୁ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସୁଯୋଗ ମିଳିଯାଉଛି । ମଧୁବନ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖୁଛି । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଦିଲରେ ସର୍ବଦା ମଧୁବନ ନିବାସୀ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧୁବନରୁ ଇଂଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ଲୁରଥର ଚିହ୍ନ ବରଣ୍ଣ ସମାପ୍ତ ହେବା ଦରକାର । ତେଣୁ ସେବାର ସୂଚିରେ ସରୁଥିରେ ମହାନ ହୁଅ । ଠିକ୍ ଅଛି ନା! ମଧୁବନ ବାଲାଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଭୁଲୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆର୍ଛ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ମସ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ସନତୁଷ୍ଟତାର ଚମକର ଝଲକ ଦେଖାଉଥିବା ସାକ୍ଷାତକାର ମୁରତ ଭବ ।
ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ସନତୁଷ୍ଟ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ସନତୁଷ୍ଟତାର ଝଲକ ସଦା ସର୍ବଦା ଚମକୁଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବି ଉଦାସ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମା ଯଦି ଦେଖିନିଏ ତେବେ ସେ ମଧୁସ୍ୱ ଖୁସି ହୋଇଯାଏ । ତା'ର ଉଦାସୀ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସନତୁଷ୍ଟତା ରୂପୀ ଖୁସିର ସମ୍ପଦତି ରହିଛି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱତଃ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଖୁସିର ଚେହେରା ଚୈତନ୍ୟ ବୋରଡର କାମ କରିଥାଏ ଯାହାକି ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସେଭଳି ତିଆରି କରିବାବାଲାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ନିଜେ ସନତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନତୁଷ୍ଟ କରିବାବାଲା ସନତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୁଅ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଚୋଟ ମାରିବା ବାଲାଙ୍କର କାମ ହେଲା ଚୋଟ ମାରିବା, କିନ୍ତୁ ତୁମର କାମ ହେଲା ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ।

*** ଓମ୍ ଗାନ୍ଧି ***